

विलेप

विलोम

विल्वः

विलेखनं, स्त्री, लेखनम् । विपूर्वकलिखघातोरनट् (ल्युट्) प्रत्ययेन निष्पन्नम् ।

विलेपः, पुं, लेपः । विपूर्वकलिपघातोर्घञ्प्रत्ययेन निष्पन्नः । (यथा, भागवते । १० । ४२ । १ ।

“अथ ब्रजन् राजपथेन माधवः
स्त्रियं गृहीताङ्गविलेपभाजनाम् ।
विलोमश्च कुलां युवतीं वराननां
पप्रच्छ यान्तीं प्रहसन् रसप्रदः ।”)

विलेपनं, स्त्री, (विलिप्यन्तेऽङ्गान्यनेनेति । वि + लिप + ल्युट् ।) गात्राहुलेपनयोर्म्यं पिष्टं हृष्टं वा सुगन्धिद्रव्यम् । तत्पर्यायः । गात्राहुलेपनी २ वतीः ३ वलोकम् ४ । इत्यमरः । “इं गात्राहु-लेपनयोग्ये वतित्तविलेपने ।

‘वर्ष्कादिद्वयं हृष्टपन्दनादिविलेपने ।’
इति केचित् । विलिप्यतेऽनेन कश्चिदनेनटि विलेपनम् ।” इति तट्टीकार्या भरतः । कुङ्कु-मादिवेपनम् । तत्पर्यायः । समालम्भः २ । इति च चंकीर्षवर्गे अमरः ।

विलेपनी, स्त्री, (वि + लिप् + कर्मणि करणे वा ल्युट् । डीप् ।) यवागूः । सुवेश्मि । इति मेदिनी ।

विलेपी, स्त्री, (विलिप्यतेऽसाविति । वि + लिप + कर्मणि घञ् । चिदां डीप् ।) यवागूः । इत्यमरः ।

“अन्नं पञ्चगुणे सार्धं विलेपी च चतुर्गुणे ।
मन्त्रश्चतुर्दशगुणे यवागूः षड्गुणैश्चमसि ।”
इति वैद्यकीको भेद इह गृह्यतः । इति तट्टी-कार्या भरतः । अस्य गुणाः ।

“विलेपी तर्पणी लक्ष्मी ग्राहिणी चतुर्धा-
पहा ।”
इति राजवज्रभः ।

विलेपी, [न्] चि, लेपनकर्ता । विलेपयति यः इत्यर्थे चित्प्रत्ययेन निष्पन्नः । (यथा, कथा-वर्तिसागरे । ३७ । २५ ।

“ततः प्रागमुरागेण रञ्जितः स्वान्तरान् मम ।
पञ्चान् पृष्ठविलेपिन्या अङ्गरागेण ते करः ।”)

विलेप्यः, पुं, (वि + लिप् + यत् ।) यवागूः । इति शब्दरत्नावली । विलेपनीये, चि । (यथा, भागवते । ११ । २७ । १४ ।

“अपनं लविलेप्यायामन्त्र परिमार्जनम् ।”)

वि(वि)लेवाघी, [न्] पुं, (विले गर्ते वधतीति । वध + लिभिः । “शयवामेति ।” ६ । ३ । १८ । यत्पर्यायः । चर्पः । इति शब्दरत्नावली ।

वि(वि)लेपयः, पुं, (विले घेति इति । विले + शी + “अधिकरणे घेतिः ।” ३ । १५ । १५ । इत्यच् । शय-वासेल्लुक् ।) चर्पः । इत्यमरः । सूचिकः । इति जटाधरः । गोधा । प्रशः । प्रलक्षी । यथा,—
“गोधाप्रशमुचल्लक्षप्रलक्षणाद्या विलेपवाः ।
विलेपवा वातहरा मधुरा रसपाकयोः ।
हृत्वा वल्लिख्यन्ता धीर्षीणा अपि जौर्णितः ।”
इति भाष्यकाशः ।

(गन्तव्यादिभि, चि । यथा, महाभारते । १ । ४५ । ४ ।

“य इदं पितृन् गर्ते लम्मानानधोमुखान् ।
एकतन्त्रवशिष्टं वै वीरगन्तव्यमाश्रितान् ।
तं तन्त्रुश्च शनैराखुमाद्दानं विलेपयम् ।”)

विलोकनं, स्त्री, आलोकनम् । विपूर्वलोकाघातो-रनट्-(ल्युट्)-प्रत्ययेन निष्पन्नम् । (यथा, किराते । ३ । १६ ।

“अनुचरेण घनाधिपतेरधो
नगविलोकनविस्मयमानसः ।”)

विलोकितं, चि, आलोकितम् । विपूर्वलोकाघातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नम् ।

विलोचनं, स्त्री, (विलोच्यते दृश्यतेऽनेनेति । वि + लोचि + ल्युट् ।) चक्षुः । इति जटाधरः । (यथा, कुमारे । ३ । ६७ ।

“उमासुखे विन्मपलाधरोष्ठे
यापारयामास विलोचनानि ।”)

दृशंनश्च । (विरहे लोचने यस्येति । विज्ञतनयने, चि । यथा, देवीभागवते । ५ । ३१ । ४३ ।

“यदि ते सङ्गरेच्छान्तिं कुर्वता भव भामिनि ।
लम्बी कुनखी क्रूरा ध्वाङ्गवर्णा विलोचना ।”)

विलोटकः, पुं, (विशेषेण लुटतीति । वि + लुट् + क्तुल् ।) नलमीनः । इति शब्दचन्द्रिका । वेले माह इति भाषा ।

विलोडनं, स्त्री, (वि + लुड् + ल्युट् ।) मन्थनम् । आलोडनम् । यथा,—

“राधिका दधिविलोडनस्थिता
लम्बायुनिनदरधोडता ।
यासुर्न तटनिकुञ्जमञ्जवा
वा जगाम सजिजाडुतिच्छलात् ।”
इति ह्यन्दोमञ्जरी ।

विलोडितं, स्त्री, (वि + लुड् + क्तः ।) तक्रम् । इति राजनिर्घण्टः । आलोडिते, चि ।

विलोपः, पुं, विशेषेण लोपः । विपूर्वलोपघातो-र्घञ्प्रत्ययेन निष्पन्नः । (यथा, कामन्दकीय-नीतिसारे । ५ । ६५ ।

“कावे स्थाने च पात्रे च न हि वृत्तं विलो-
पयेत् ।
एतद्वृत्तविलोपेन राजा भवति गर्हितः ।”)

विलोभः, पुं, विलोभनम् । विशेषलोभः । विपूर्वक-लुभघातोर्घञ्प्रत्ययेन निष्पन्नः ।

विलोमं, स्त्री, अरधद्रुकः । इति मेदिनी ।

विलोमं, चि, विपरीतम् । तत्पर्यायः । प्रति-
कूलम् २ अपवयम् ३ अपधुरम् ४ वामम् ५ प्रसवम् ६ प्रतीपम् ७ प्रतिकोमम् ८ अपधु ९ । इति हेमचन्द्रः । सयम् १० विलोमकम् ११ । इति जटाधरः । (यथा, दृष्टवर्त्तहितायाम् । ६४ । १२ ।

“दृष्टवर्त्तहितवर्त्तः सप्रशीलो विलोमो
भयहृतहितमन्वी नैकश्रीः श्लोकश्च ।”)

विलोमः, पुं, चर्पः । वरुचः । कुकुरः । इति मेदिनी ।

विलोमकः, चि, (विलोम एव । आर्धे कम् ।) विपरीतः । इति जटाधरः ।

विलोमजिङः, पुं, (विलोमा जिङ्गा यस्य ।) हज्जी । इति विकारकशेषः ।

विलोमवर्णः, पुं, (विलोमः प्रतिलोमो वर्णः ।) वर्णमङ्कुरजातिः । इति स्त्रुतिः ।

विलोमी, स्त्री, आमलकी । इति मेदिनी ।

विलोमः, चि, (विशेषेण लोलः ।) चञ्चलः । यथा,—

“कापि विलासविलोलविलोचनेखनजनित-
मनोजम् ।
ध्यायति सुगन्धधूरधिकं मधुसूदनवदनधरो-
जम् ।”
इति श्रीगीतगोविन्दे । १ । ३२ ।

वि(वि)ल्लं, स्त्री, आलवालम् । यथा,—

“अवधट्टावटी तुञ्जी तल्लं विल्लं तल्लं तत् ।
द्विजप्रपालवाकं स्यात् केदारः पांशुमर्दनः ।”
इति विकारकशेषः ।

विल्लुः, इति शब्दचन्द्रिका ।

वि(वि)ल्लला, स्त्री, वाराहीकन्दः । इति शब्द-
चन्द्रिका ।

वि(वि)ल्लक्षः, स्त्री, प्रद्यतनप्रपन्ना । यथा,—
“सप्तपुत्रप्रद्यतायां सप्रद्यः सुतवस्करा ।
विल्लक्षदंशुप्रपन्ना स्यादेकाधिका तु वल्लक्षः ।”
इति शब्दरत्नावली ।

वि(वि)ल्लं, स्त्री, विल्लक्षस्य फलम् । इति, मेदिनी । (यथा,—

“ल्लः सर्वपमानाधि परच्छिदाधि पश्यति ।
आत्मनो विल्लमाचाधि पश्यति न पश्यति ।”
इत्युद्धटः ।)

फलपरिमाणम् । इति शब्दभाषा । (यथा, सुश्रुते । ६ । १८ ।

“अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि पुटपाकप्रसाधनम् ।
द्वौ विल्लमानौ श्लक्ष्णस्य पिच्छौ मांसस्य

पेषितौ ।
इत्याद्यां विल्लमानान् द्ववाद्यां कुडुवो भतः ।”)

वि(वि)ल्लः, पुं, (विल्ल मेदने + उल्हादयश्चेति वाधुः ।) फलद्रवविशेषः । वेल्गाह इति भाषा । तत्पर्यायः । शाखिल्लाः २ श्लेषुः ३ मालूरः ४ श्रीफलः ५ । इत्यमरः । महाकपित्थः ६ मोह-रीतकी ७ पूतिवातः ८ अतिमङ्गल्यः ९ महाफलः १० । इति रत्नमाला । श्ल्लः ११

हृद्यगन्धः १२ शाकाटुः १३ कर्कटाङ्गः १४ श्लेषपत्रः १५ शिवेटः १६ पञ्चमेष्टः १७

चिपत्रः १८ गन्धपत्रः १९ जम्बीफलः २० गन्ध-फलः २१ दुराह्वः २२ विशालफलः २३ त्रिश्लक्षः २४ शिवदमः २५ सदाफलः २६

सर्वफलः २७ सुभूतिकः २८ समीरधारः २९ । अस्य फलगुणाः । मधुरत्वम् । हृद्यत्वम् । कषायत्वम् । गुरत्वम् । पित्तकफघ्नरातिवार-

नाशित्वम् । रचिकारित्वम् । दीपनत्वम् । अस्य मूलगुणाः । विदोषणत्वम् । मधुरत्वम् । जलुत्वम् । बालिनाशित्वम् । अस्य कोमलफल-

गुणाः । चिम्बलम् । गुरत्वम् । चर्पाहित्वम् ।